

РЕШЕНИЕ

№ 910

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 02.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7192** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) вр. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на К. Г. И., ЕГН [ЕГН], съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.А, ап.2 - чрез адв.Б. Г., срещу Решение № 1040-21-491/07.07.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е потвърдено РАЗПОРЕЖДАНЕ № РВ-3-21-00741801/06.04.2020г. на Ръководител на контрола по разходите на НОИ С..

В жалбата се поддържа, че разпореждането е постановено при незавършена административна процедура, поради което е незаконосъобразно, издадено без да се изяснят всички Факти и обстоятелства, не са налице условията, обусловаващи възникване на право на НОИ да иска връщане на добросъвестно получени суми за осигурителни плащания от осигуреното лице.

Жалбоподателят - К. Г. И. – редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. Г., която моли жалбата да бъде уважена по съображения, изложени в нея. Претендира разноски. Представя писмена защита.

Ответникът - ДИРЕКТОР НА ТП НА НОИ С. - ГРАД – редовно уведомен, се представлява от юрк. Б., която моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възражение. Представя писмени бележки.

СГП - редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Подадената жалба вх. № 1012-21-669 от 29.04.2020 г. на М. Н. К. била срещу Разпореждане № РВ-3-21-00741801/06.04.2020 г. Ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С., с което на основание чл. 114, ал. 2 и 3 във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН), изплатено за времето от 18.04.17 г. до 05.09.2018 г. вкл. в общ размер на 12 588.36 лв. (дванадесет хиляди петстотин осемдесет и осем лв. и 36 ст.) - главница.

Разпореждането било постановено на основание установените, в следствие на извършената проверка от контролния орган на ТП на НОИ С. на „К.-32-ММ” Е., ЕИК[ЕИК], нови данни и документи, съгласно които лицата, за които са били подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от дружеството, не били осигурени лица по смисъла на закона, в т.ч. и жалбоподателката. В тази връзка К. Г. И. нямала право на парични обезщетения по реда на КСО, което обстоятелство било обективизирано и чрез заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК]. С оглед, че същата не била осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, изплатените парични обезщетения поради временна неработоспособност за периода от 18.04.2017 г. до 05.09.2018 г. вкл. се явявали неоснователно получени и на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО следвало да бъдат възстановени.

К. Г. И. оспорила разпореждането и моли същото да бъде отменено. Посочила, че процесното разпореждане е издадено при незавършена административна процедура. Отбелязано е, че мотивите за издаване на настоящото разпореждане са обусловени от извършена проверка на осигурителя [фирма], завършила с констативен протокол № КВ-5-21 -00715006U4.01.2020 г., но нямало данни за издадени задължителни предписания. Жалбоподателката изтъква, че контролните органи издават задължителни предписания, с които се завършва административното производство, като твърди, че в настоящия случай няма издаден такъв правопораждащ акт. К. И. счита, че обжалвания административен акт е издаден без да се изяснят всички факти и обстоятелства, които са от съществено значение за решаване на въпроса по отношение на възникване на основание за осигуряване на жалбоподателката и за подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Твърди, че няма данни контролните органи при ТП на НОИ - С. град да са извършили действия по проверка на първични счетоводни документи - трудови договори, ведомости за изплащане на работни заплати, присъствени форми за отчитане на отработените дни и др., а единствено били взети предвид обясненията на управителя на дружеството. В допълнение в жалбата е коментирано, че от неподаването на годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО не следвал извода, че дружеството не е извършвало дейност, и че през 2017 г. не са били наети лица по трудово правоотношение. Наведени били съображения от жалбоподателката относно текстове уредени в трудовото законодателство, касаещи обявяването на недействителност на трудов договор. В заключение К. И. заявила, че не са налице нови документи или данни, обуславящи възникване на правото на НОИ да иска връщане на добросъвестно получените суми, т.к. посочените в

разпореждането документи са „стари”, налични към момента на изплащане на спорните обезщетения.

След разглеждане и обсъждане на всички доказателства, съдържащи се в административната преписка и при преценката им в тяхното единство и взаимовръзка от правна и фактическа страна АО установил следното:

От [фирма], ЕИК[ЕИК] за К. Г. И., ЕГН [ЕГН] в ТП на НОИ - С. град били представени Удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ап. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) по болнични листове №№ Е20178256130, Е20178879390, Е20178879490, Е20170656299 , Е20170656543, Е20171220876, Е20176108397, Е20180821924, Е20181661074, Е20180951312, Е20180951323 с данни относно правото на парично обезщетение. Периодите на временна неработоспособност, определени с болничните листове са от 18.04.2017 г. до 30.04.17 г. вкл., от 01.05.2017 г. до 30.05.2017 г. вкл., от 31.05.2017 г. до 29.06.2017 г. вкл., от 30.06.17 г. до 29.07.2017 г. вкл., от 30.07.2017 г. до 28.08.2017 г. вкл., от 29.08.2017 г. до 27.09.17 г. вкл., от 11.04.2018 г. до 24.04.2018 г. вкл., от 09.05.2018 г. до 07.06.2018 г. вкл., от 08.06.18 г. до 07.07.2018 г. вкл., от 08.07.2018 г. до 06.08.2018 г. вкл., и от 07.08.2018 г. до 05.09.18 г. вкл.

По реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване на К. Г. И., ЕГН [ЕГН] били изплатени парични обезщетения за общо заболяване, за периода от 18.04.2017 г. до 05.09.2018 г. вкл. по горесцитираните болнични листове в общ размер на 12 588.36 лв.

При извършената проверка от контролен орган на ТП на НОИ - С. град на [фирма], ЕИК[ЕИК], приключила с констативен протокол № КВ-5-21- 00715006/14.01.20 г., както и след приключила проверка от страна на Национална агенция за приходите били установени следните относими обстоятелства:

С писмо вх. № 1042-21-10-265/21.02.2019 г. от ТД на НАП, бил получен в ТП на НОИ - С. град протокол от извъшна проверка за факти и обстоятелства на дружество [фирма], ЕИК[ЕИК].

Съгласно- приложения Протокол и Доклад за предприетите действия и направените констатации от контролните органи при ТД на НАП - С., офис П., били изложени следните факти и обстоятелства: [фирма] било вписано в Търговския регистър на 28.05.2012 г., едноличен собственик на капитала и управител на дружеството е К. И. Ш.. Задълженото лице не било регистрирано по ЗДДС. Основната декларирана дейност на дружеството била дейност на питейни заведения. Съгласно наличните данни в НАП: дружеството имало 2 бр. ФУДВ - ЕКАФП с рег. номер 3380149 /с изтекъл договор за обслужване на 15.12.2015 г./ -питейно заведение - кафе в [населено място] и ЕКАФП с рег. номер 3495381- Д.. /с изтекъл договор за обслужване на 30.09.2014 г./- обект за продажба на закуски в [населено място].

За финансовите 2015 г., 2016 г. и 2017 г. нямало данни за подадени ГДД по чл.92 от ЗКПО, нямало данни за обявени ГФО.

При извършена проверка в данъчно-осигурителната сметка на задълженото лице било установено, че същото има изискуеми публични задължения за данъци и осигурителни вноски по ИД №[ЕИК]/2016 г. общо в размер на 152 405.82 лв.

След неколкочратни опити за осъществяване на контакт с представляващия дружеството, с оглед събиране на изискуемите документи за извършване на проверка по разходите на ДОО, в. т.ч. и чрез посещение на място на адреса, вписан като седалище и адрес на управление на дружеството, на 27.09.2019 г. бил осъществен

контакт с К. Ш. в 5-то РУ- СДВР, чрез съдействието на компетентните органи. Управителят на търговското дружество - К. Ш., в качеството му на представляващ същото декларира следните обстоятелства, а именно:

Че не е назначавал лица по трудови правоотношения и не познава лицата назначени по трудово правоотношение в дружеството; Както и че не е подавал данни в Регистър на осигурените лица, не е изготвял счетоводни документи, в това число и разплащателни ведомости; Че не е подавал документи за изплащане на обезщетения по болнични листове, майчинство, отглеждане на дете и други обезщетения;

Че не е представлявал и не е упражнявал дейност с никое от дружествата, които е придобил, в това число дружество [фирма], ЕИК[ЕИК].

За верността на гореописаното, К. И. Ш. подписал декларация в присъствието на ст. инспектор по осигуряването към ТП на НОИ - С. град и младши полицейски инспектор към 05 РУ - СДВР.

В резултат от извършените проверки, контролните органи на ТП на НОИ - С. направили обоснования извод, че след 01.03.2016 г. К.-32-ММ” Е., ЕИК[ЕИК] е фиктивен осигурител, подаващ информация в НАП за осигуряване с декларация обр.1 на физически лица без да внася дължимите осигурителни вноски с цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО. Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, били издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-00715284Ч4.01.2020 г от контролните органи при ТП на НОИ - С. град, за заличаване на подадените данни по чл. 5. ал. 4 от КСО чрез дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], за всички лица, за периода от 01.03.2016 г. - 31.07.2019 г. Същите били връчени на основание чл. 110, ал. 4 от КСО, не са обжалвани в определения срок, и са влезли в законна сила.

След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО били предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, на подадени от [фирма] данни за лицата за периода от 01.03.2016 г. - 31.07.2019 г., вкл. и за К. Г. И..

Неоснователни и необосновани били и възраженията на жалбоподателката, че длъжностните лица са се позовали единствено на обясненията на представляващия осигурителя - [фирма], т.к. следвало да бъдат съобразени относимите норми, регламентиращи, че при извършване на проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на определено дружество, контролните органи на ТП на НОИ извършвали документална проверка на представената трудовоправна, счетоводна и разплащателна документация от проверявания осигурител. При осъществения контакт с управителя на дружеството К. Ш. в 5-то РУ-СДВР, чрез съдействието на компетентните органи, същия изрично декларира, че не е назначавал лица по трудови правоотношения както и че не е подавал данни в Регистър на осигурените лица, че не е изготвял счетоводни документи, в това число и разплащателни ведомости.

В Търговски регистър от 16.10.2015 г. бил вписан Договор за възлагане на управлението на [фирма] на К. И. Ш. и назначаването му в качеството на управител на дружеството. Видно от данните по партидата на търговеца - [фирма] в ТР, за

периода от 26.10.2015 г. до момента не били налични вписани и обявени други лица, извън вписания управител - К. И. Ш., които да представляват дружеството.

В тази връзка имайки предвид разпоредбите на чл. 141 от ТЗ, във връзка с чл. 7 и чл. 9 от ЗТРРЮЛНЦ представляващия дружеството К. И. Ш. в това му качество декларирал горесцитираните обстоятелства, в т.ч. че не са изготвяни счетоводни документи, в това число и разплащателни ведомости.

С оглед липсата на такава и представената от г-н К. Ш. декларация, било изпратеното писмо до ТД на НАП, в качеството ѝ на компетентна институция за изясняване на фактите и обстоятелствата по отношение на търговската дейност на дружеството.

При извършената проверка от ТД на НАП, описана с горесцитирания протокол, компетентните органи към ТД на НАП в хода на проверката на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК изготвили Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице с № П-22220618123596-040-001 / 16.07.2018 г., връчено на 16.08.2018 г. по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания 14-дневен срок и до момента на приключването на проверката документи и писмени обяснения не били представени.

ТД на НАП установила, че не са налице данни доказващи извършване на търговска дейност от дружеството след 2014 г., съответно че липсват доказателства за осъществявана трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Соченото от жалбоподателката твърдение, че неподаването на годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО не водело до автоматичен извод, че дружеството не е извършвало дейност било несъстоятелно. Разпоредбата на чл. 92, ал. 1 от ЗКПО била императивна. Единствено било въведено изключение, като в редакцията от 01.01.2017 г. на чл. 92, ал. 4 от ЗКПО било определено, че годишен отчет за дейността не подават данъчно задължените лица, които през данъчния период не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството. В последствие от 01.01.2018 г. била допълнена разпоредбата на ал. 4 - Годишна данъчна декларация и годишен отчет за дейността не подават данъчно задължените лица, които през данъчния период не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството.

Предвид установеното при извършените проверки, обосновано било прието от контролните органи на ТП на НОИ-С. град, че [фирма] не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон за времето от 2016 г. до настоящия момент, която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не се установявали никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството, които да обуславят изплащане на възнаграждения в размери близки или равни до максималния осигурителен доход на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица. В тази връзка се налагал обоснования извод, че лицата, за които има подадени данни за сключени трудови договори нямат качеството на осигурени лица по смисъла на §1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО, тъй като не се установявали данни реално да са упражнявали трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл.10, ал.1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение. Установените факти и обстоятелства сочели, че без правно основание са декларирани данни в регистрите на НАП и НОИ с цел придобиване на право и отпускане на парични обезщетения от ДОО.

Видно от текста на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО, задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт,

трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс били работниците и служителите, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране, с изключение на лицата по чл. 4а, ал. 1.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниквало от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължавало до прекратяването ѝ.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО била въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност“ за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

Разпоредбата на чл.40, ал.1 от КСО определял, че осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най- малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Съгласно чл. 5, ал. 6 от КСО данните по чл. 4 се ползвали за изчисляване и отпускане на паричните обезщетения. В тази връзка с чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО било указано, че отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и другите регистри, поддържани от НАП и НОИ, както и данните попълвани от осигурителите в изискуемите удостоверения към болничните листове, респ. заявления-декларации, досежно осигурителния статус на лицата. Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършвали въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, ал. 5, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет (чл. 54к от КСО). Предвид изложеното, и съгласно установената съдебна практика наличието на подадено уведомление за сключен трудов договор, не било единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което било основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществувала идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение, тъй като последното възниквало само при упражняване на трудова дейност, за която се дължали осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице.

Претенциите на жалбоподателката, че в случая не били представени нови документи или данни, които да имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащането на обезщетенията, както и твърдението, че посочените в разпореждането документи са „стари”, защото са били налични и към момента на изплащане на спорните обезщетения, били изцяло неоснователни и необосновани.

Съгласно установения от законодателя с НПОПДОО ред за изплащане на паричните обезщетения и кратките срокове, в които това следва да се

реализира (чл. 39, ап.1 от НПОПДОО) се установявило, че преценката на правото и изчисляване на размера се извършва от ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите по подадените данни в РОЛ и другите изброени регистри, документите предоставени за доказване на настъпилия осигурителен риск и удостоверенията от осигурителя относно осигурителния статус на съответното лице към датата на настъпване на риска.

Предвид изложеното, изясняването и установяването дали е имало правно основание за подаването на тези данни и дали те са правилно подадени от осигурителите се реализирало само при упражняването на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ, при назначена проверка, респ. ревизия при осигурителя. Информацията относно трудовоправната, счетоводна и разплащателна документация, от която да се установи основателно ли били подадени данни за осигурителен стаж и дали декларирания размер на осигурителния доход съответства на изплатения на съответното лице, можело да бъде установено именно при евентуален последващ контрол.

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касаело контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускали и изчислявали паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО, следвало да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагали с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица.

Съгласно чл.114, ал. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица, с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, като в т.2 била предвидена и хипотезата, при която след изплащането на обезщетенията са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Предвид резултата от установените нови данни от проверките, жалбоподателката не била осигурено лице по смисъла на закона, в тази връзка нямала право на парични обезщетения по реда на КСО, което обстоятелство било обективизирано и чрез заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход на К. Г. И. от месец 09.2016 г. до месец 11.2018 г. вкл., подадени неоснователно от [фирма], били налице нови данни по смисъла на чл.114, ал. 2, т. 2 от КСО, които имали значение за определяне на правото, размера и срока за изплащане, и които в случая

сочели, че паричното обезщетение за временна неработоспособност на К. Г. И. по болничен лист с № E20178256130 за 06 работни дни за периода от 18.04.2017 г. до 30.04.2017 г. вкл., по болничен лист с № E20178879390 за 19 работни дни за периода от 01.05.2017 г. до 30.05.2017 г. вкл., по болничен лист с № E20178879490 за 22 работни дни за периода 31.05.2017 г. до 29.06.2017 г. вкл., по болничен лист с № E20170656299 за 21 работни дни за периода от 30.06.2017 г. до 29.07.2017 г. вкл., по болничен лист с № E20170656543 за 21 работни дни за периода от 30.07.2017 г. до 28.08.17 г. вкл., по болничен лист с № E20171220876 за 20 работни дни за периода от 29.08.17 г. до 27.09.2017 г. вкл., по болничен лист с № E20176108397 за 04 работни дни за периода от 11.04.2018 г. до 24.04.2018 г. вкл., по болничен лист с № E20180821924 за 18 работни дни за периода от 09.05.2018 г. до 07.06.2018 г. вкл., по болничен лист с № E20181661074 за 21 работни дни за периода от 08.06.2018 г. до 07.07.2018 г. вкл., по болничен лист с № E20180951312 за 21 работни дни за периода от 08.07.2018 г. до 06.08.2018 г. вкл., и по болничен лист с № E20180951323 за 22 работни дни за периода от 07.08.2018 г. до 05.09.2018 г. вкл. в общ размер на 12588.36 лв., били неоснователно изплатени, тъй като нямала качеството на осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО чрез [фирма], ЕИК[ЕИК] и не отговаряла на една от кумулативно изискуемите предпоставки по чл. 40, ал. 1 от КСО за изплащане на парично обезщетение.

При така изяснената правна и фактическа страна на спора, решаващият административен орган приел, че Разпореждане № РВ-3-21-00741801/06.04.2020 г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ С. е правилно и законосъобразно постановено и следва да бъде потвърдено, а предявената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По делото е назначена съдебно-графическа експертиза.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата за неоснователна, поради следното:

Видно от събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателката е била във временна неработоспособност за периода от 18.04.2017 г. до 05.04.17 г. включително по представени удостоверения-приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) към болнични листове №№ E20178256130, E20178879390, E20178879490, E20170656299, E20170656543, E20171220876, E20176108397, E20180821924, E20181661074, E20180951312, E20180951323 с данни относно правото на парично обезщетение.

Съгласно текста на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са работниците и служителите, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране, с изключение на лицата по чл. 4а, ал. 1.

Съгласно чл. 40. ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. (чл. 54к. от КСО).

Съгласно текста на чл. 5, ал. 6. изр. второ от КСО данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите. В тази връзка с разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО е указано, че преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване КСО и регистрите поддържани от НАП и НОИ, както и данните, попълвани от осигурителите в изискуемите удостоверения по чл. 8. и чл. 11, ал. 1 и 2.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице“ - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

В тази връзка представянето на заповед за прекратяване на твърдяно за съществуващо трудово правоотношение и на запис на стр. 23 от трудова книжка, сочени както основно доказателство от жалбоподателката, не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. В този смисъл е и съдебна практика на ВАС. Шесто отд. Решение № 14866 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11209/2020 г., Решение № 14917 от 02.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9471/2020 г., Решение № 211/08.01.2016 г. на ВАС по адм.д. № 3681/2015г.; Решение № 13316/24.10.2012 г. на ВАС по

адм.д.№ 7235/2012г.; Решение № 13914/20.11.2014г. на ВАС по адм.д.№ 9260/2014г.; Решение № 7164/16.06.2015 г. на ВАС по адм. д.№ 9940/2014 г. и др.

В конкретния случай, при определяне и изчисляване на паричните обезщетения за временна неработоспособност по представените болнични листове и по данните, съдържащи се в подадените удостоверения-приложение № 9 са били включени данните за осигурителен стаж и доход, подадени по реда на чл. 5. ал. 4, т. 1 от КСО от дружество „К. 32 ММ" 1-О., ЕИК[ЕИК].

Установяването дали е имало правно основание за подаването на тези данни в РОЛ и дали те са правилно подадени от осигурителите се реализира само при упражняването на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ, при назначена проверка, респ. ревизия при осигурителя. Информацията относно трудовоправната, счетоводна и разплащателна документация, от която да се установи основателно ли са подадени данни за осигурителен стаж и дали декларирания размер на осигурителния доход съответства на изплатения на съответното лице, би могло да бъде установено именно при евентуален последващ контрол. Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи, вкл. и първични счетоводни документи, във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания съгласно чл. 37. ал. 1 и чл. 38, ал. 1 от ИНСТРУКЦИЯ № I от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт), издаден в резултат на проверката.

При извършената проверка от контролен орган на ТП на НОИ - С. град на [фирма], ЕИК[ЕИК], приключила с констативен протокол № KB-5-21-00715006\14.01.2020 г., както и след приключила проверка от страна на Национална агенция за приходите (писмо вх. № 1042-21-10-265/21.02.2019 г., с приложения Протокол и Доклад за предприетите действия и направените констатации от контролните органи при ТД на НАП - С., офис П.) са установени следните относими обстоятелства:

- [фирма] е вписано в Търговския регистър на 28.05.2012 г., едноличен собственик на капитала и управител на дружеството е К. И. Ш.. Задълженото лице не е регистрирано по ЗДДС. Основната декларирана дейност на дружеството е дейност на питейни заведения. Съгласно наличните данни в НАП: дружеството има 2 бр. ФУДВ - ЕКАФП с рег. номер 3380149 /с изтекъл договор за обслужване на 15.12.2015 г./ -питейно заведение - кафе в I р. П. и ЕКАФП с рег. номер 3495381- Д.. /с изтекъл договор за обслужване на 30.09.2014 г./- обект за продажба на закуски в [населено място];

- За финансовите 2015 г., 2016 г. и 2017 г. няма данни за подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО, няма данни за обявени ГФО.

- При извършена проверка в данъчно-осигурителната сметка на задълженото лице е установено, че същото има изискуеми публични задължения за данъци и осигурителни вноски по ИД №[ЕИК]/2016 г. общо в размер на 152 405.82 лв.

След неколкочатни опити за осъществяване на контакт с представляващия дружеството, с оглед събиране на изискуемите документи за извършване на проверка по разходите на ДОО, в т.ч. и чрез посещение на място на адреса, вписан като седалище и адресна управление на дружеството, на 27.09.2019 г. е осъществен контакт с К. Ш. в 5-то РУ-СДВР, чрез съдействието на компетентните органи. Управителят на търговското дружество - К. Ш., в качеството му на представляващ същото е декларирал следните обстоятелства, а именно:

- Че не е назначавал лица по трудови правоотношения и не познава лицата назначени по трудово правоотношение в дружеството; Както и че не е подавал данни в Регистър на осигурените лица, не е изготвял счетоводни документи, в това число и разплащателни ведомости: Че не е подавал документи за изплащане на обезщетения по болнични листове, майчинство, отглеждане на дете и други обезщетения. Обстоятелство, което безспорно беше установено и от назначената СГЕ, че не е представлявал и не е упражнявал дейност с никое от дружествата, които е придобил, в това число дружество [фирма]. ЕИК[ЕИК]. За верността на гореописаното, К. И. Ш., е подписал декларация в присъствието на ст. инспектор по осигуряването към ТП на НОИ - С. град и младши полицейски инспектор към 05 РУ-СДВР.

От изложените по-горе факти и обстоятелства, установени при извършените проверки от НАП и ГИ на НОИ-С. град, се налага обоснованото заключение, че от 2016 г. [фирма], ЕИК[ЕИК] не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон за времето до настоящия момент, която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не се установяват никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството, които да обуславят изплащане на възнаграждения на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица. В тази връзка и в резултат на липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи обосновано са приели, че те не са осигурени лица. При невъзникнало осигурително правоотношение, осигурителните вноски не са дължими.

Предвид гореизложените факти и обстоятелства, установени при

извършените проверки от НАП и на основание на изложените констатации и предприетите действия от контролите органи, от ТП на НОИ - С. град са предприети действия за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал.4, т. 1 от КСО, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] след влизане в сила на издадените и неизпълнени от дружеството задължителни предписания № ЗД-1-21-00715284\14.01.2020 г., за всички лица, за периода от 01.03.2016 г. - 31.07.2016 г.. вкл. и на К. Г. И..

Предвид представените нови доказателства от извършените проверки, довели до обоснования извод, че лицата за които са били подавани данни не са осигурени лица т.к. не са извършвали трудова дейност през този период, за която подлежат на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, в т.ч. и жалбоподателката - К. Г. И., която не е осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО по правоотношението си с [фирма], ЕИК[ЕИК] за периода от м.09.2016 г. до м.11.2018 г., като правилно данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, послужили при преценката на правото на ПОВИ през периодите са заличени, като неоснователно подадени.

На основание коментираните нови доказателства от извършените проверки, в резултат на които е установено, че са налице невъзникнали осигурителни правоотношения и са заличени данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащаните ПОВИ. Ръководителя на контрола по разходите на държавно обществено осигуряване е постановил и потвърденото с оспореното решение, разпореждане № РВ-3-21-00741801/06.04.2020 г., с което на основание чл. 114, ал. 2 и 3, във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено жалбоподателката да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност ПОВИ, изплатено ѝ за времето от 18.04.2017 г. до 05.09.2018 г. вкл., в общ размер на общо 12 588.36 лв. /дванадесет хиляди петстотин осемдесет и осем лв. и 36 ст./.

Въз основа на изложеното и предвид събраните доказателства, изцяло неоснователни са доводите на жалбоподателката, че административния орган е постановил решението си при несъобразяване с материалните разпоредби. Събрани са достатъчно доказателства, че са налице отрицателните предпоставки за отпускане на ПОВИ на жалбоподателката и предвид факта, че е събрана необходимата информация, даваща основание да се стигне до извода, че лицето не е полагало труд в търговското дружество, обстоятелство което не беше опровергано и от допуснатите свидетелски показания, нещо повече по делото беше безспорно доказано, че представените от същата документи - Трудова книжка и Заповед за прекратяване, с които се цели да бъде доказано наличието на валидно трудово правоотношение - не са подписани от представляващия дружеството, което изключва качеството ѝ на осигурено лице, имащо право да получи парично обезщетение за временна неработоспособност, то целта на закона възстановяването на неоснователно изплатената сума от лицето е налице. В този смисъл правомощието за издаване на обжалваното разпореждане е използвано изцяло в унисон с целта на закона и прогласяването му като неправилно на това основание не може да бъде направено.

Съдът кредитира изготвената по делото СГЕ, защото не се съмнява в

компетентността на вещото лице, същата се подкрепя от събраните по делото доказателства и не е оспорена от страните.

При така изяснената правна и фактическа страна на спора, решаващият административен орган правилно е приел, че РАЗПОРЕЖДАНЕ № РВ-3-21-00741801/06.04.2020 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град е законосъобразно постановено и го е потвърдил с Решение № 1040-21-491/07.07.2020 г.

Съдът кредитира съдебно-графическата експертиза, защото няма съмнения, че е изготвена от вещото лице по знания и съвест. Същата не е оспорена от страните и е в подкрепа на извода, направен от административния орган.

Предвид изложеното съдът намира, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане не страдат от твърдените пороци. Същите са законосъобразни и не са налице основания за отмяната им. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено за сумата от 100 лева, на основание чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл. 78, ал.8 ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Г. И., ЕГН [ЕГН], съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.А, ап. 2 - чрез адв.Б. Г., срещу Решение № 1040-21-491/07.07.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е потвърдено РАЗПОРЕЖДАНЕ № РВ-3-21-00741801/06.04.2020 г. на Ръководител на контрола на разходите по ДОО в ТП на НОИ С..

ОСЪЖДА К. Г. И., ЕГН [ЕГН], съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.А, ап. 2, да заплати на Национален осигурителен институт сума в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: